

København, den 20. august 1999

K E N D E L S E

Under denne sag har klager klaget over indklagede.

Ved kendelse af 23/3 1999, afsagt af kredsbestyrelsen for 1. advokatreds, blev indklagedes salær på 5.000 kr. excl. moms for bistand i en erstatningssag godkendt. Kendelsen er ikke indbragt for nævnet.

Samtidig med afsigelse af kendelsen oversendte kredsbestyrelsen sagen til Advokatnævnet til behandling af adfærdsklagen.

Indklagede bistod klager i en erstatningssag, hvor X, skadevolderens forsikringsselskab, ved skrivelse af 16/4 1998 tilbød klager en méngodtgørelse på 28.600 kr. og en svie- og smertegodtgørelse på 21.500 kr. + renter.

I skrivelsen anmodede X indklagede om udarbejdelse af en specificeret opgørelse over tabt arbejdsfortjeneste, og ved skrivelse af 17/4 1998 anmodede indklagede klager om at kontakte ham med henblik på at få fastslået, hvor meget klagers årlige indkomst var blevet forringet.

Uden svar herpå rykkede indklagede klager ved skrivelse af 1/5 1998, og den 5/5 1998 fremsendte han en anmodning til klagers nabo, advokat A, om - som tidligere sket i sagen - at kontakte klager.

Det lykkedes ikke indklagede at få kontakt med klager, og den 27/5 1998 skrev advokaten til X med anmodning om honorering af sit samlede tilgodehavende på 3.375 kr. for arbejde udført i perioden juli - oktober 1997.

X meddelte ved skrivelse af 16/6 1998 indklagede, at hans honorar ikke ville blive betalt, idet dette var et mellemværende mellem ham og klager, da der ikke havde været tvist om forsikringsselskabets ansvar, som selskabet havde anerkendt med det samme.

X anmodede endvidere om stillingtagen til det i skrivelsen af 16/4 1998 anførte.

Som svar herpå skrev indklagede den 18/6 1998 til X bl.a. således:

“Jeg har siden Deres skrivelse af 16/4 1998 forsøgt at opnå kontakt med min klient, som ifølge en nabo lider af demens, d.v.s. at han hverken mundtligt eller skriftligt er i stand til at tage stilling til det fremlagte forligsforslag.

Som det vil fremgå af min klients CPR-nummer er han 81 år, og X kan på baggrund af dels min klients alder, dels hans mentale tilstand ikke med nogen rimelig grund forlange, at han på egen hånd skulle være i stand til at varetage korrespondance, endsige forstå Deres forligsforslag.

Det er på den baggrund ganske indlysende, at advokatbistand er nødvendig .....

Ved skrivelse af 23/6 1998 anmodede indklagede på ny X om at honorere ham for sin bistand i sagen, og han anmodede om udbetaling af det tilbudte erstatningsbeløb til sig.

X fremsendte derpå den 29/6 1998 et beløb på 72.310,87 kr. til indklagede, og den 6/7 1998 afregnede han sagen over for klager således:

“Indbetalt af X i alt kr. 72.310,87

A conto salær inkl. moms kr. 3.750,00

Mit restsalær for yderligere korrespondance,

telefonsamtaler, ekspedition m.v. inkl. moms kr. 2.500,00

Balance kr. 66.060,87”

Klager har gjort gældende, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved over for X at have fremsat ærekrænkende og falsk påstand om, at han skulle lide af demens for på den måde at hævde, at juridisk bistand havde været nødvendig til klager under sagen.

Klager har påstået det modregnede salær i erstatningsgodtgørelsen på 5.000 kr. excl. moms nedsat til 0 kr. og har til støtte herfor gjort gældende, at advokaten havde oplyst, at honoraret ville blive betalt af X, samt at der ikke har været behov for advokatbistand i sagen, hvilket er godtgjort af X.

Indklagede har påstået det debiterede salær godkendt samt frifindelse for adfærdsklagen og har til støtte herfor gjort gældende,

at han allerede over for klager ved skrivelse af 2/9 1997 henledte opmærksomheden på, at det var tvivlsomt, om X ville betale advokatomkostningerne, og

at han ved sagens afslutning den 6/7 1998 havde anvendt ca. 12 timer på sagen, samt at han forgæves forsøgte at få X til at betale omkostningerne og ligeledes forgæves forsøgte at indhente klagers bemærkninger til X's tilbud.

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 6 medlemmer.

Advokatnævnet skal udtale:

Henvendelsen til X skete for at få forsikringsselskabet til at betale salæret til indklagede og dermed til varetagelse af klagers interesser. Der er imidlertid ikke - udover oplysningerne fra en nabo - noget grundlag for at betegne klager som dement.

Herefter finder nævnet, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved det anvendte ordvalg, og nævnet tildeler ham en advarsel.

Denne afgørelse kan i medfør af rpl. § 147 d inden 4 uger indbringes for Østre Landsret af indklagede.

P.N.V.

Torben Melchior